

عربی زبان قرآن 1(دهم)

قواعد درس دوم

مدرس: عبدالجید رستمی

استان فارس کازرون

آدرس کanal تلگرامی

@MAJID646

مجدی
(دسته‌جمعی)

اعداد اصلی و اعداد ترتیبی:

اعداد اصلی:

اعداد اصلی (یک) و (دو) به عربی

عدد یک: **واحد(واحدة)**:

كتاب واحد: يك كتاب // إمرأة واحدة: يك زن

عدد دو: إثنان (إثنان): كتابان إثنان: دو كتاب // طالباتان إثنان: دو دانش آموز // إثنين (إثنين): معلمین إثنین: دو معلم // صورتین إثنین: دو عکس

تذکر: عدد (واحد و إثنان و إثنین) برای مذکر و عدد (واحدة و إثنان و إثنین) برای مؤنث به کار می رود.

اسمی که مورد شمارش قرار می گیرد **معدود** نامیده می شود. معدود همیشه قبل از اعداد (واحد، واحدة و إثنان، إثنان، إثنین، إثنین) قرار می گیرد اما در ترجمه به فارسی بعد از این دو عدد می آید. كتاب واحد: يك كتاب // إمرأاتان إثنان: دو زن

اعداد اصلی ثلاثة إلى عشرة (سه تا ده):

ثلاثة، أربعة، خمسة، ستة، سبعة، ثمانية، تسعة، عشرة

این اعداد نیز بدون (ة) هم به کار می روند.

ثلاث، أربع، خمس، ست، سبعة، ثمانی، تسعة، عشر

معدود (اسمی که شمارش می شود) همیشه بعد از این اعداد و به صورت جمع به کار می رود؛ اما در ترجمه به فارسی به صورت مفرد می آید.

خمسة طلاب: پنج دانش آموز // سبعة معلمین: هفت معلم // خمس نساء: پنج زن // سبع صفحات

اعداد اصلی أحد عشر إلى تسعة عشر (11تا19)

در زبان عربی ابتدا رقم یکانشان سپس رقم دهگانشان نوشته می شود

أحد عشر (یازده)، إثنا عشر (دوازده)، ثلاثة عشر (سیزده)، أربعة عشر (چهارده)، خمسة عشر (پانزده)، ستة عشر (شانزده)، سبعة عشر (هفده)، ثمانية عشر (هیجده)، تسعة عشر (نوزده)

این اعداد هر کدام از رقم هایشان تای گرد (ة) گرفته باشد رقم دیگرش بدون تای (گرد) نوشته می شود. به جز عدد های یازده و دوازده که هر دو رقمشان یا مذکر می آید یا مؤنث:

أَحَدَ عَشَرَ طَالِبًا.(يازده دانش آموز) // **إِحْدَى عَشَرَةَ طَالِبَةً.**(يازده دانش آموز) // **إِثْنَا عَشَرَ طَالِبًا.**(دوازده دانش آموز) // **إِثْنَتَا عَشَرَةَ طَالِبَةً.**(دوازده دانش آموز)

معدود این اعداد به صورت مفرد، بعدها می آید و به همان مفرد هم ترجمه می شود. مثال: خمسه عشر کتاباً: **پانزده کتاب** // **سِتٌّ عَشَرَةَ شَجَرَةً:** شانزده درخت.

اعداد اصلی عشرونَ إِلَى تِسْعَةِ وَ تِسْعِينَ

این اعداد را در دو بخش مورد بررسی قرار می دهیم:

الف) اعداد عُقود :

به اعداد **90 - 80 - 70 - 60 - 50 - 40 - 30 - 20** (اعداد عُقود گفته می شود. انتهای این اعداد در زبان عربی(**ونَ** یا **ينَ**) می آید. معدودشان بعد از آنها و به صورت مفرد نوشته و ترجمه می شود. **عشرونَ كتابًا** // **عشرينَ كتاباً:** (بیست کتاب)

ب) اعداد بیست و یک تا نود و نه(**99 تا 21**) :

در زبان عربی ابتدا رقم یکانشان سپس دهگانشان نوشته می شود و میان هر دو رقم(و) می آید. رقم یکانشان همرا با تای گرد(ة) یا بدون تای گرد(ة) می آید. معدودشان بعد از آنها و به صورت مفرد نوشته و ترجمه می شود. **ثلاثة و خمسونَ طالباً** // **ثلاثُ و خمسونَ طالِبَةً:** پنجاه و سه دانش آموز

اعداد ترتیبی(اعداد الأولَ إِلَى العَاشرِ):

عدد ترتیبی (یکم) به صورت **أَوْلَ**(برای مذکور) و **أُولَى**(برای مونث) می آید. اعداد ترتیبی (دوم تا دهم) بر وزنِ فاعل(برای مذکور) و فاعلة(برای مونث) می آید.

کاربرد اعداد ترتیبی در زبان عربی به دو شکل است:

الف) معدود + اعداد ترتیبی:

طبق این فرمول در ترجمه ای عدد ترتیبی به انتهایش(-مُ) داده می شود. مثال: **الدُّرْسُ الْأُولُ:** درس **أَوْلَ** (یکم، نخست) // **الدُّرْسُ الثَّالِثُ:** درس سوم // **الدُّرْسُ الْخَامِسُ:** درس پنجم // **الصَّفَحةُ الْأُولَى:** صفحه **أَوْلَى**(یکم، نخست) // **الصَّفَحةُ الثَّالِثَةُ:** درس سوم // **الصَّفَحةُ الْعَاشِرَةُ:** صفحه **عَاشرَةً** دهم

ب) عدد ترتیبی + معدود :

در این حالت در ترجمه ای عدد ترتیبی به انتهایش (-ین) داده می شود. مثال: **الإِمَامُ الرَّضاُ(ع)** ثامنُ **أَئِمَّةَ إِيمَانٍ** امامان ما است. در این حالت عدد ترتیبی (ال) نمی گیرد.

اعداد ترتیبی (الحادی عَشَرٍ إِلَى التَّاسِع عَشَرٍ):

رقم یکان این اعداد بر وزن **فاعل** می آید و رقم دهگانشان، به صورت **(عَشَر)** می آید.

«الحادی عَشَرٍ - الثَّانِی عَشَرٍ - الْثَالِث عَشَرٍ - الرَّابِع عَشَرٍ - الْخَامِس عَشَرٍ - السَّادِس عَشَرٍ - السَّابِع عَشَرٍ - الثَّامِن عَشَرٌ»

مثال: الدرسُ الحادي عَشَرٌ (درس یازدهم) // الصفحة الحادية عَشَرَةَ

✓ اگر معدود مونث باشد، عدد ترتیبی هردو رقمش مونث نوشته می شود.

✓ اعداد عقود اگر همراه با ال بیایند به صورت ترتیبی ترجمه می شود. مثال: الدرس العِشرُونَ: درس بیستم.

بیست
(دِسْتِمْ)
درس